

Месала. Измама въ не сполука е извършило това. О, умразно заблуждение, ти дѣте на мелхолията! Защо пока звашъ на въображението на хората работитѣ тъй както не сж? О, заблуждение тъй бързо помислено! Ти никога не искарваш на добро, но убивашъ майката, която та е родила.

Титиний Ей, Пиндаре! Къдѣ си, Пиндаре?

Месала. Дири го Титиние, до дѣто азъ идж да посрѣщ-
нж Брута и да му кажѣ на ухото за станалото; той съ по
драга воля би посрѣщнжлъ голо желѣзо, отровни стрѣли, не-
же ли вѣстъ за това зрелище.

Титиний. Бързай ти, Месала, а азъ ще дириж Пиндара.
(Излиза Месала) Защо ма преводи, добрий Кассие? Не по-
срѣщнжхъ ли приятелитѣ ти? и не турнахъ ли тѣ на гла-
вата ми тозъ знакъ на побѣда и ми казахъ да ти го дамъ?
Не чу ли виковете имъ? Горелана, ти си са измамилъ отъ
всичко това! Но, стой, — земи тозъ побѣдоносенъ знакъ
на челото си; твоя Брутъ ми поржча да ти го дамъ и азъ
ще извършиж поржчката му. — Бруте, ела бързо и вижъ до
колко съмъ почиталъ Кая Кассия; — съ познолението ви,
богове: — това е Римска длъжностъ. Ела Кассиевъ мечъ и
намѣри Титиниевото сърдце. (Промушя ся и умира.)

Тревога. Влизатъ МЕСАЛА съ БРУТА, младия КАТОНА, СТРАТОНА,
ВОЛУМНИЯ, и ЛУЦИЛИЯ.

Брутъ. Дѣ, дѣ, Месала, лежи телото му?

Месала. Ето, тамъ е и Титиний го оплаква.

Брутъ. Титиний лежи възнакъ!

Катонъ. Той е убитъ.

Брутъ. О, Цезаре, ти си още могущъ! Духа ти още
ходи между насъ и пжха ножоветѣ ни въ собственнитѣ ни
гърди.

Като. Храбрий Титиние! Вижъ, ако не е коронясалъ
умрѣлия Кассий.